

Regulamin Amatorskiego Połowu Ryb

I. WSTĘP

Zbiór przepisów dotyczących zasad uprawiania wędkarstwa ustala w swoim zezwoleniu uprawniony do rybactwa – Zarząd Okręgu PZW – określając w nim zasady: wędkowania, dozwolone metody połowu i ochrony ryb.

Uprawniony do rybactwa ma prawo zaostrowania lub łagodzenia wymiarów, okresów ochronnych, limitów ilościowych ryb oraz zasad i metod połowu. Łagodzenie tych wymogów nie może naruszać przepisów Ustawy o rybactwie śródlądowym oraz przepisów wydanych na jej podstawie.

II. PRAWA WĘDKUJĄCEGO W WODACH PZW

1. Prawo do wędkowania w wodach użytkowanych przez Polski Związek Wędkarski mają członkowie PZW i osoby niezrzeszone w PZW, posiadające kartę wędkarską oraz cudzoziemcy, przestrzegający zasad ujętych w niniejszym Regulaminie i zezwoleniu uzyskanym od uprawnionego do rybactwa.

2. Zasady wydawania kart wędkarskich regulują przepisy ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym, z późniejszymi zmianami.

3. Z obowiązku posiadania karty wędkarskiej są zwolnione osoby do 14 lat oraz cudzoziemcy czasowo przebywający w Polsce.

4. Prawo do samodzielnego wędkowania ma wędkarz, który ukończył 14 lat, z tym że młodzież do 16 lat nie ma prawa do wędkowania w porze nocnej bez nadzoru osoby uprawnionej do opieki.

5. Członek PZW do 14 lat ma prawo wędkować w ramach własnego łowiska, zgodnie z obowiązującymi wymiarami ochronnymi ryb, limitem ilościowym i wagowym, z następującymi ograniczeniami:

- bez prawa do połowu na żywą i martwą rybkę;
- wyłącznie pod opieką osoby pełnoletniej, posiadającej kartę wędkarską, odpowiadającej za przestrzeganie przez niego postanowień RAPR, zasad określonych przez uprawnionego do rybactwa oraz zasad etyki wędkarskiej;
- wędkowanie odbywać się musi przy zachowaniu ciągłego i bezpośredniego nadzoru nad wędkami;
- członkowi PZW do 7 lat ogranicza się prawo do wędkowania do jednej wędkii, przy zachowaniu pozostałych ww. uregulowań.

6. Wędkarz niezrzeszony w PZW w wieku do 14 lat, ma prawo wędkować wyłącznie pod opieką osoby pełnoletniej, posiadającej kartę wędkarską oraz zezwolenie uprawnionego

do rybactwa, w ramach jego uprawnień, stanowiska i dziennego limitu połowu ryb, bez prawa połowu ryb na żywą i martwą rybkę. Osoba sprawująca opiekę w trakcie łowienia odpowiada za przestrzeganie przez ww. niezrzeszonego wszelkich uregulowań obowiązujących na danym łowisku. Wędkującemu, niezrzeszonemu do lat 7 ogranicza się prawo do wędkowania do jednej wędki, przy zachowaniu pozostałych ww. uregulowań.

7. Pod opieką osoby pełnoletniej, posiadającej kartę wędkarską mają prawo wędkować jednocześnie dwie osoby do lat 14 wymienione w pkt. 5 i 6 na jedną wędkę każda, za wyjątkiem Wód Krainy Pstrąga i Lipienia. Udostępnienie stanowiska i limitu dwóm osobom, wymienionym w pkt. 6 wyklucza wędkowanie opiekuna, natomiast ich udostępnienie jednej osobie nie wyklucza wędkowania opiekuna na jedną wędkę.

8. Dopuszcza się wędkowanie zorganizowanych grup młodzieży w wieku do lat 14, w tym także niezrzeszonych w PZW, w trakcie szkoleń i zawodów wędkarskich, pod nadzorem opiekuna posiadającego stosowne uprawnienia instruktorskie bądź inspektorskie PZW, na warunkach określonych przez uprawnionego do rybactwa. Każda osoba z grupy ma prawo łowić wyłącznie na jedną wędkę, z zachowaniem uprawnień do własnego stanowiska i dziennego limitu połowu przysługującego członkowi PZW.

9. Łowienie ryb podczas zawodów wędkarskich regulują odrębne przepisy zawarte w „Zasadach Organizacji Sportu Wędkarskiego”.

III. OBOWIĄZKI WĘDKUJĄCEGO W WODACH PZW

1. W czasie wędkowania wędkarz ma obowiązek posiadać kartę wędkarską, zezwolenie wydane przez uprawnionego do rybactwa i inne dokumenty wymagane przez wydającego zezwolenie.

2. Inne obowiązki wędkującego określa zezwolenie uprawnionego do rybactwa.

3. Wędkarz zobowiązany jest utrzymać w czystości brzeg w promieniu 5 m od zajmowanego stanowiska wędkarskiego, bez względu na stan, jaki zastał przed rozpoczęciem połowu.

IV. KONTROLA I ODPOWIEDZIALNOŚĆ WĘDKUJĄCYCH NA WODACH PZW

1. Wędkarz łowiący ryby ma obowiązek poddać się kontroli prowadzonej przez:

- a) funkcjonariuszy Policji,
- b) strażników Państwowej Straży Rybackiej,
- c) strażników Społecznej Straży Rybackiej,
- d) strażników Straży Leśnej,
- e) funkcjonariuszy Straży Granicznej,
- f) uprawnionego do rybactwa, na użytkowanych przez niego wodach,
- g) inne podmioty uprawnione do kontroli wymienione w zezwoleniu uprawnionego do rybactwa.

2. Na żądanie kontrolujących wędkarz ma obowiązek: okazać dokumenty, sprzęt wędkarski, złowione ryby i przynęty.

3. Naruszenie przez wędkarza niniejszego Regulaminu oraz zasad zawartych w zezwoleniu wydanym przez uprawnionego do rybactwa, pociąga za sobą konsekwencje wynikające z Ustawy o rybactwie śródlądowym i Statutu PZW.

V. INFORMACJE KOŃCOWE

Do spraw regulowanych niniejszym Regulaminem mają zastosowanie przepisy Statutu Polskiego Związku Wędkarskiego, zezwolenia uprawnionego do rybactwa, a także obowiązującego powszechnie prawa, w tym:

- Ustawy Prawo wodne,
 - Ustawy prawo o ochronie środowiska,
 - Ustawy o rybactwie śródlądowym,
 - Ustawy prawo o stowarzyszeniach,
 - Ustawy o lasach,
 - Ustawy o ochronie przyrody,
 - Ustawy o ochronie zwierząt,
- oraz rozporządzeń dotyczących tych ustaw.

Warunki uprawiania wędkarstwa na wodach okręgu słupskiego PZW.

I. ZASADY WĘDKOWANIA.

1. Wędka

Wędkarz ma obowiązek posługiwać się wędką składającą się z wędziska o długości co najmniej 30 cm, do którego przymocowana jest linka zakończona:

a/ jednym haczykiem z przynętą, albo

b/ w metodzie muchowej, nie więcej niż dwoma haczykami, każdy ze sztuczną przynętą, przy czym każdy haczyk może mieć nie więcej niż dwa ostrza rozstawione w taki sposób, aby nie wykraczały one poza obwód koła o średnicy 30 mm, albo

c/ w metodzie spinningowej i trolingowej, sztuczną przynętą wyposażoną w nie więcej niż dwa haczyki; haczyk może mieć nie więcej niż cztery ostrza, rozstawione w taki sposób, aby nie wykraczały one poza obwód koła o średnicy 30 mm.

d/ przy połowie ryb spod lodu:

- jednym haczykiem z przynętą, przy czym haczyk nie może mieć więcej niż trzy ostrza, rozstawione w taki sposób, aby nie wykraczały one poza obwód koła o średnicy 20 mm, albo

- sztuczną przynętą wyposażoną w nie więcej niż dwa haczyki, przy czym każdy haczyk może mieć nie więcej niż trzy ostrza, rozstawione w taki sposób, aby nie wykraczały one poza obwód koła o średnicy 20 mm

2. Przynęty

a/ Jako przynęty mogą być stosowane:

- przynęty naturalne: zwierzęce i roślinne,
- przynęty sztuczne.

b/ Zabrania się stosować, jako przynęt /zanęt/:

- zwierząt i roślin chronionych,
- ryb i raków błotnych i szlachetnych,
- ikry.

c/ Przynęty naturalne zwierzęce to organizmy żywe lub martwe, a także ich części. W przypadku stosowania ryb jako przynęt, mogą być użyte tylko ryby wymiarowe lub nie objęte wymiarem ochronnym oraz nie znajdujące się w okresie ochronnym.

d/ Przynęty naturalne roślinne to rośliny, ich części oraz przetwory z nich / np. ciasta i pasty/. Do przynęt tych umownie zalicza się też sery, kulki proteinowe i pelety.

e/ Przynęty sztuczne to grupa przynęt wykonanych z różnych materiałów naturalnych lub sztucznych. Przynęty te mogą być uzbrojone najwyżej w dwa haczyki o rozstawie ostrzy nie większym niż szerokość przynęty sztucznej / z tolerancją do 2 mm /.

3. Wędkowanie

3.1. W wodach użytkowanych przez Okręg PZW Słupsk można wędkować przez całą dobę, z wyjątkiem wód krainy pstrąga i lipienia / zgodnie z wykazem wód w dalszej części zezwolenia/, gdzie wolno wędkować tylko od świtu do zmierzchu tj. 1 godz. przed wschodem słońca i 1 godz. po zachodzie słońca.

3.2. Zakaz wędkowania na wodach nizinnych z łodzi w porze nocnej tj. godzinę przed wschodem słońca i godzinę po zachodzie słońca.

3.3. Członek PZW, który wniesie składkę członkowską oraz na ochronę i zagospodarowanie wód, ma prawo udostępnić współmałżonkowi posiadającemu kartę wędkarską, jedną wędkę do wędkowania w granicach przysługującego mu stanowiska i limitu połowu, bez konieczności wnoszenia przez współmałżonka składki członkowskiej oraz na ochronę i zagospodarowanie wód. Powyższe ma zastosowanie wyłącznie przy wędkowaniu dopuszczającym łowienie na dwie wędkę. Na osobach korzystających z powyższego ciąży obowiązek udowodnienia współmałżeństwa.

3.4. Zabrania się łowić ryby w ustalonych dla nich okresach i oznakowanych miejscach ochronnych, takich jak tarliska, krześliska, zimowiska, mateczniki. Zabrania się połowu ryb w obrębach ochronnych i hodowlanych.

3.5. Wędkarz ma obowiązek przestrzegać limitów dziennych połowów ryb.

3.6. Ponadto wędkarzowi nie wolno:

- a/ przechowywać i zabierać ryb poniżej ich wymiarów ochronnych,
- b/ sprzedawać złowionych ryb,

- c/ rozdawać złowionych ryb na terenie łowiska,
- d/ łowić ryb w odległości mniejszej niż 50 m od: jazów, śluz, tam, zapór i innych urządzeń służących do piętrzenia wody oraz przepławek. Zakaz ten nie dotyczy budowli hydrotechnicznych służących regulacji brzegów lub dna, np. ostrogi, opaski i progi denne,
- e/ łowić ryb w odległości mniejszej niż 50 m od rozstawionych i oznakowanych sieci i innych rybackich narzędzi połowu,
- f/ łowić metodą "szarpaka" z wyłączeniem połowu ryb z lodu,
- g/ budować pomostów i stanowisk wędkarskich bez zgody użytkownika wody,
- h/ wędkować ze sprzętu pływającego niezarejestrowanego i nieoznakowanego, jeśli obowiązujące przepisy tego wymagają,
- i/ stosować sztucznego światła, służącego lokalizowaniu bądź zwabianiu ryb,
- j/ kotwiczyć łodzi na oznakowanych torach żeglugi wodnej,
- k/ wędkować z mostów,
- l/ obcinać głów i ogonów rydom przed zakończeniem wędkowania.

3.7. Złowione ryby (z wyjątkiem łososiowatych i lipienia) wolno przechowywać w stanie żywym wyłącznie w siatkach wykonanych z miękkich nici, rozpiętych na sztywnych obręczach lub w specjalistycznych workach karpowych. W siatkach nie wolno przechowywać większej ilości ryb niż wynika to z ustalonych limitów dobowych.

a/ ryby łososiowate i lipienie przeznaczone do zabrania należy uśmiercić bezpośrednio po złowieniu

b/ każdy wędkarz musi przechowywać osobno złowione przez siebie ryby

3.8. Złowione ryby niewymiarowe lub będące pod ochroną muszą być bezwzględnie, z ostrożnością wypuszczone do wody.

3.9. Raków pręgowatych, raków sygnałowych oraz ryb z gatunku trawianka, czebaczek amurski i sumik karłowaty po złowieniu nie wolno wypuszczać do łowiska, w którym je złowiono, ani do innych wód.

3.10. W czasie połowu ryb na przynętę naturalne zabrania się równoczesnego łowienia metodami spinningową lub muchową.

3.11. Dopuszcza się, w miejscu i czasie prowadzenia połowu ryb na wędkę, pozyskiwanie ryb na przynętę przy użyciu podrywki wędkarskiej. Powierzchnia siatki podrywki wędkarskiej wynosi nie więcej niż 1 m x 1 m, a wielkość oczek sieci nie może być mniejsza niż 5 mm.

3.12. Ryby przeznaczone na przynętę mogą być wprowadzone wyłącznie do wód, z których zostały pozyskane – z wyłączeniem gatunków wymienionych w pkt. 3.9. Ryby

przeznaczone na przynętę, w stanie żywym można przechowywać w pojemniku zapewniającym ich dobrostan lub w siatce jak w pkt. 3.7

II. DOZWOLONE METODY POŁOWU

1. Metoda gruntowo i szaławikowa.

1.1. Łowienie ryb metodą gruntową i szaławikową dozwolone jest równocześnie na dwie wędki, każda z linką zakończoną jednym haczykiem z przynętą naturalną.

1.2. Wędkarz łowiący ryby tymi metodą, zobowiązany jest do zachowania następujących minimalnych odstępów od innych wędkujących:

a/ łowiąc z brzegu - 10 m

b/ między łodziami lub brodząc - 25 m

c/ między łodzią, a wędkującymi z brzegu - 50 m

2. Metoda spinningowa.

2.1. Łowienie ryb metodą spinningową dozwolone jest na jedną wędkę, trzymaną w ręku, z linką zakończoną jedną sztuczną przynętą, uzbrojoną w nie więcej niż dwa haczyki. W czasie spinningowania nie wolno stosować żadnych dodatkowych wskaźników brań instalowanych na lince.

2.2. Wędkarz łowiący ryby tą metodą, zobowiązany jest do zachowania następujących minimalnych odstępów od innych wędkujących:

a/ łowiąc z brzegu lub brodząc - 25 m

b/ łowiąc z łodzi - 50 m

3. Metoda trolingowa.

3.1. Łowienie ryb metodą trolingową dozwolone jest wyłącznie na jedną wędkę, zakończoną linką z jedną sztuczną przynętą, uzbrojoną w nie więcej niż dwa haczyki, holowaną za napędzanym silnikiem, żaglami lub siłą ludzkich mięśni środkiem pływającym. Zabrania się holowania w ten sposób przynęt naturalnych.

3.2. Przy wędkowaniu tą metodą wędkarz zobowiązany jest zachować minimalną odległość 50 m od innych wędkujących.

4. Metoda muchowa.

4.1. Łowienie ryb metoda muchową dozwolone jest na jedną wędkę, trzymaną w ręku, wyposażoną w kołowrotek o szpuli ruchomej i sznur muchowy, zakończony nie więcej niż dwoma haczykami, każdy ze sztuczną przynętą – przy czym każdy haczyk nie może posiadać więcej niż dwa ostrza, rozstawione w taki sposób, aby nie wykraczały poza obwód koła o średnicy 30 mm.

Inne linki niż sznur muchowy w tej metodzie mogą być stosowane wyłącznie do wiązania przyponów, których długość nie może przekraczać dwukrotnej długości używanego wędziska oraz jako podkład pod sznur muchowy. Na wędce muchowej nie wolno stosować dodatkowego, zewnętrznego obciążenia linki i przyponu oraz zakazuje się stosowania kuli wodnej i innych zastępujących ją przedmiotów.

4.2. Przy wędkowaniu tą metodą wędkarz zobowiązany jest zachować minimalne odległości od innych wędkujących;

a/ z brzegu lub brodzac – 25 m,

b/ z łodzi – 50 m.

5. Łowienie ryb z lodu.

5.1. Łowienie ryb spod lodu na przynętę sztuczną - inną niż mormyszka – dozwolone jest na jedną wędkę, a w przypadku połowu na przynętę naturalną lub mormyszkę na dwie wędki. Za mormyszkę uważa się przynętę, w postaci jednolitego korpusu – dowolnego kształtu i koloru, o długości nie większej niż 15 mm, z wtopionym lub wlutowanym haczykiem o pojedynczym ostrzu.

5.2. Otwory w lodzie należy wykonywać o średnicy nie większej niż 20 cm, a między nimi zachować odległość nie mniejszą niż 1 m.

5.3. Zabrania się połowu ryb w porze nocnej, tj. od zmierzchu do świtu.

5.4. Złowione ryby, przeznaczone do zabrania należy uśmiercić bezpośrednio po złowieniu. Zabite ryby należy przechowywać w pojemnikach.

5.5. Przy wędkowaniu tą metodą wędkujący zobowiązany jest zachować minimalną odległość 10 m od innych wędkujących.

5.6. Zabrania się stosować martwej i żywej ryby, jako przynęty oraz ich części.

III. OCHRONA RYB

1. Wymiar ochronny ryby stanowi długość od początku głowy do najdalszego krańca płetwy ogonowej.

2. Obowiązują następujące wymiary ochronne ryb:

- boleń do 40 cm,

- brzana do 40 cm,

- certa do 30 cm,

- głowacica do 70 cm,

- jaź do 25 cm,

- jelec do 15 cm,

- karp do 35 cm / nie dotyczy rzek/,

- kleń do 25 cm,
- lin do 30 cm,
- lipień do 30 cm,
- łosoś do 50 cm,
- miętus do 25 cm
- okoń do 18 cm i powyżej 40 cm /za wyjątkiem wód krainy pstrąga i lipienia/,
- pstrąg potokowy do 30 cm,
- rozpiór do 25 cm,
- sandacz do 50 cm,
- sapa do 25 cm,
- sieja do 35 cm,
- sielawa do 18 cm,
- sum do 70 cm,
- szczupak do 50 cm /w wodach krainy pstrąga i lipienia do 45 cm/,
- świnka do 25 cm,
- troć do 50 cm,
- troć jeziorowa do 50 cm,
- węgorz do 60 cm,
- wzdręga do 15 cm.

3. Ustala się następujące okresy ochronne ryb:

- boleń - od 1 stycznia do 30 kwietnia,
- brzana - od 1 stycznia do 30 czerwca,
- brzanka - od 1 stycznia do 30 czerwca,
- brzana karpacka - od 15 marca do 15 lipca,
- certa - od 1 stycznia do 30 czerwca;
- głowacica od 1 marca do 31 maja,
- jesiotr ostronosy od 1 stycznia do 31 grudnia,
- lipień od 1 lutego do 31 maja,
- łosoś od 1 października do 31 grudnia;
- miętus od 1 grudnia do końca lutego,
- okoń od 1 marca do 30 kwietnia za wyjątkiem wód krainy pstrąga i lipienia,
- pstrąg potokowy od 1 września do 31 grudnia;
- sieja od 15 października do 31 grudnia,
- sandacz od 1 stycznia do 31 maja,
- sapy od 1 kwietnia do 31 maja,

- sum od 1 stycznia do 31 maja,
- szczupak od 1 stycznia do 30 kwietnia,
- świnka od 1 stycznia do 15 maja,
- troć wędowna od 1 października do 31 grudnia;
- troć jeziorowa od 1 września do 31 stycznia,
- węgorz od 1 grudnia do 31 marca,

4. Jeżeli pierwszy lub ostatni dzień okresu ochronnego dla określonego gatunku ryb przypada w dzień ustawowo wolny od pracy, okres ochronny ulega skróceniu o ten dzień. Nie dotyczy węgorza i jesiotra ostronosego.

5. Zakazowi połowów wędkarskich podlegają następujące gatunki ryb i minogów prawnie chronionych:

- alosa,
- babka czarnoplamka
- babka mała,
- babka piaskowa,
- ciosa,
- dennik,
- głowacz pręgopłetwy,
- głowacz białopłetwy
- igliczniozate – wszystkie gatunki
- jesiotr ostronosy, jesiotr zachodni
- kielb białopłetwy,
- kielb Kesslera,
- kozy – wszystkie gatunki,
- kur rogacz,
- minogi - wszystkie gatunki,
- parposz,
- piekielnica,
- piskorz,
- pocierniec,
- różanka,
- strzebla błotna,
- śliz,
- taśmiak długi.

6. Rak błotny i rak szlachetny nie mogą być przedmiotem amatorskiego połowu.

7. Wprowadza się następujące limity ilościowe ryb do zabrania z łowisk:

7.1. W ciągu tygodnia /od poniedziałku do niedzieli/:

- głowacica 1 szt.

7.2. W ciągu doby / w godz. 0.00 - 24.00 /

- sum 1 szt.

- troć jeziorowa, troć wędrowna, łosoś, sieja, boleń, /łącznie/ 2 szt.

- lipień, pstrąg potokowy, /łącznie/ 2 szt.

- brzana 3 szt.

- karp i lin /łącznie/ 3 szt.

- certa 5 szt.

- sandacz 1 szt.

- szczupak 2 szt. /nie dotyczy wód krainy pstrąga i lipienia/

- węgorz 2 szt.

Łączna ilość złowionych i zabranych z łowisk ryb wymienionych gatunków nie może przekroczyć 10 szt. w ciągu doby.

- okoń 15 szt. (z zachowaniem ograniczenia wynikającego z punktu 8 tj. nie więcej niż 5 kg w ciągu doby) – nie dotyczy wód krainy pstrąga i lipienia.

W dorzeczu rzeki Słupi obowiązuje zakaz zabijania i zabierania łososia (*Salmo salar*).

8. Dopuszcza się zabranie z łowisk ryb innych gatunków niewymienionych wyżej, w ilościach nieprzekraczających 5 kg w ciągu doby.

9. Limity połowu nie dotyczą amura, tołpygi, krąpia, karasia srebrzystego, leszcza, pstrąga tęczowego i pstrąga źródlanego oraz gatunków ryb wymienionych w rozdziale I, pkt. 3.9., chyba że szczegółowe warunki połowu na danym łowisku stanowią inaczej.

10. Łowienie ryb podczas zawodów wędkarskich regulują odrębne przepisy zawarte w "Zasadach Organizacji Sportu Wędkarskiego".

11. Uprawniony do rybactwa w uzasadnionych przypadkach ma prawo zaostrożenia lub łagodzenia wymiarów, okresów ochronnych i limitów ilościowych ryb. Łagodzenie tych wymogów nie może naruszać przepisów Ustawy o rybactwie śródlądowym oraz przepisów wydanych na jej podstawie.

IV. PRZEPISY KOŃCOWE.

1. W czasie wędkowania wędkę muszą być pod stałym nadzorem ich użytkownika. Przez stały nadzór uważa się również sygnalizator elektroniczny wraz z centralą.

2. Wędkarz zobowiązany jest posiadać przyrząd do wyjmowania haczyków z pysków ryb. Ryby z haczyka należy uwalniać z zachowaniem maksymalnej ostrożności.

3. Obowiązkiem wędkarza jest opuszczenie łowiska, jeśli rozgrywane mają być na nim zawody sportowe.
4. W przypadku zauważenia zanieczyszczenia wody lub jego skutków, jak np. śnięte ryby, zmiana koloru wody, plamy olejowe, nienaturalny zapach, wędkarz powinien natychmiast zawiadomić o tym WIOŚ (numer telefonu znajduje się na okładce zezwolenia), zarząd najbliższego koła lub okręgu PZW, Policję albo najbliższy organ administracji publicznej.
5. Jeżeli wędkarz złowi rybę oznakowaną, ma obowiązek przesłać do zarządu okręgu PZW, na którego terenie została ona złowiona, znaczek wraz z jak największą ilością informacji możliwych do uzyskania tj, gatunek, długość, miejsce i czas złowienia, a w przypadku zabrania ryby także, ciężar oraz kilka łusek pobranych powyżej linii nabocznej.
6. Zakaz używania osęki.